

**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026.01.21

NRU.8361.648.2025

DECYZJA Nr 9 / 2026

Na podstawie art. 40a pkt 3 oraz art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) i art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691),

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza firmie AT–REST Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Krzemieniecka 52/10, 45-401 Opole, KRS 0000707227, REGON 368897054, **administracyjną karę pieniężną w wysokości 1000 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc 00/100) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 3b ust. 3 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.), z uwagi na brak zapewnienia opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub opakowań wielokrotnego użytku.

Uzasadnienie

W dniu 14.10.2025 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIiH*, zawiadomił spółkę AT–REST Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Krzemieniecka 52/10, 45-401 Opole, zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie m.in. przestrzegania ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o opłacie produktowej*.

W dniach 29 i 30.10.2025 r. oraz 12.11.2025 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.648.2025 z dnia 29.10.2025 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili czynności kontrolne w Restauracji XXX, w której *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów *ustawy o opłacie produktowej*. W wyniku powyższego stwierdzono, iż *Strona* nie zapewniała dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Powyższe narusza art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*, który stanowi, iż przedsiębiorca zapewnienia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ww. ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Wskazane nieprawidłowości zostały stwierdzone w toku kontroli i udokumentowane w protokole kontroli (akta sprawy nr NRU.8361.648.2025).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości pismem z dnia 22.12.2025 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

W przedmiotowym zawiadomieniu *Opolski WIIH* poinformował *Stronę*, iż przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględni przesłanki wynikające z art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej* tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność kontrolowanego podmiotu. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), dalej *Kpa*, przysługuje jej prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. *Strona* z przedmiotowego prawa nie skorzystała.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną zapewnia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku

z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępność opakowań wielokrotnego użytku.

Załącznik 6 ww. *ustawy o opłacie produktowej* wskazuje produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegające zmniejszaniu stosowania, do których zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzenie, gotowanie czy podgrzewanie

- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.

Użytkownikiem końcowym w rozumieniu przepisów *ustawy o opłacie produktowej* jest podmiot nabywający produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, opakowania jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych lub napoje lub żywność w opakowaniach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych w celu ich wykorzystania na potrzeby własne, bez dalszej odsprzedaży (art. 2 pkt 11ac *ustawy o opłacie produktowej*).

Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku, o czym stanowi art. 40a pkt 3 *ustawy o opłacie produktowej*.

W myśl art. 40b ust. 1 pkt 1 i ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej* karę pieniężną w przypadku niewykonania ww. obowiązku wymierza właściwy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w wysokości od 500 zł do 20 000 zł.

Przy wymierzaniu kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki określone w art. 40b ust. 4 *ustawy o opłacie produktowej*, tj. stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.

Oceniając **stopień szkodliwości naruszenia** *Opolski WIIH* uznał, że niewypełnienie przez *Stronę* obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* pozbawiło konsumentów możliwości wyboru rodzaju opakowania, które chcieliby nabyć

w celu przechowania zakupionej żywności, a zatem podjęcia świadomej decyzji, która ma wpływ na segregację odpadów opakowaniowych, a tym samym na środowisko. Posiadanie w ofercie opakowań alternatywnych daje konsumentom możliwość wyboru, ale także zwiększa ich świadomość, co w konsekwencji prowadzi do trwałego zmniejszenia zużycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, ich negatywnego wpływu na środowisko oraz zapewnienia wysokiego poziomu odzysku i recyklingu odpadów powstałych z tych produktów. *Strona* naruszając przepisy *ustawy o opłacie produktowej* przyczyniła się do zwiększonej podaży pojemników na żywność jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, co mogło mieć negatywne oddziaływanie na środowisko i jest sprzeczne z wymaganiami w zakresie zmniejszenia stosowania produktów jednorazowego użytku.

Następną przesłanką jaką *Opolski WIIH* ocenił przy ustalaniu wysokości kary jest **rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia**. Stwierdzone w toku kontroli naruszenie polegało na niezapewnieniu dostępności opakowań alternatywnych lub wielokrotnego użytku do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. *Opolski WIIH* ustalił, iż naruszenie art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* miało miejsce od dnia wejścia w życie tego obowiązku, czyli od 1 lipca 2024 roku.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność podmiotu**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę. Przy ocenie tej przesłanki *Opolski WIIH* uwzględnił, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o opłacie produktowej*.

Zgodnie z art. 40c ust. 1 *ustawy o opłacie produktowej* do administracyjnych kar pieniężnych wymierzanych na podstawie przepisów ww. ustawy nie stosuje się art. 189f *Kpa*, w którym ustawodawca przewidział przypadki obligujące organ administracji publicznej do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W związku z powyższym *Opolski WIIH* nie ocenił przesłanek do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, ponieważ taka możliwość jest wyłączona na podstawie przepisów *ustawy o opłacie produktowej*. Jednak *Strona* na podstawie art. 40b ust. 5 *ustawy o opłacie produktowej* miała prawo do przedstawienia dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których nie mogła przewidzieć. W razie przedstawienia ww. dowodów i wykazania okoliczności łagodzących postępowanie wszczęte podlega umorzeniu, o czym

Strona została pouczone w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie. *Strona* nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie powołała się na okoliczności łagodzące wskazane w art. 40b ust. 5 *ustawy o opłacie produktowej*. *Strona* jako przedsiębiorca powinna wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności. Tym samym *Strona* nie dochowała należytej staranności i nie uczyniła wszystkiego, czego można rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Z tych samych przyczyn przytoczone okoliczności nie wskazują, aby *Strona* nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których nie mogła przewidzieć. W związku z powyższym *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby umorzyć toczące się postępowanie administracyjne, ponieważ w sprawie nie zaistniała żadna z przesłanek umocowujących do tego tut. Organ.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa oraz stopień przyczynienia się *Strony* do powstania naruszenia, *Opolski WIIH* uznał, iż kara wymierzona w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości 1000 zł jest w niniejszej sprawie wystarczająca i skłoni *Stronę* do przestrzegania w przyszłości obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej*. Na łagodny wymiar kary ma wpływ fakt, iż jak dotąd *Strona* nie była karana za naruszenie *ustawy o opłacie produktowej*.

Należy zaznaczyć, że górna granica wymiaru kar w przypadku naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 3b ust. 3 *ustawy o opłacie produktowej* wynosi 20 000 zł. Organ uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Na podstawie art. 40b ust. 6 i art. 40c ust. 2 *ustawy o opłacie produktowej*, art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.) oraz art. 16 § 1 i art. 130 § 1 i 2 *Kpa* karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* zobowiązana jest uiścić na rachunek **Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu nr 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole**, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45 -057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wnieść na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania
3. Na podstawie art. 40c ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 433, z późn. zm.) do administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organu podatkowego przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.
4. Zgodnie z art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
5. W myśl art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
6. Na podstawie art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a stronie nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 111, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. AT – REST Sp. z o. o.
ul. Krzemieniecka 52/10
45-401 Opole
2. BA w/m
3. aa

DCh